

УДК 519.17

МЕТРИЧНА РОЗМІРНІСТЬ УНІЦИКЛІЧНИХ ГРАФІВ, ЯКІ МІСТЯТЬ НЕ БІЛЬШЕ ОДНІЄЇ ОСНОВНОЇ ВЕРШИНИ

Маргарита ДУДЕНКО

Національний університет “Киево-Могилянська академія”
вул. Григорія Сковороди, 2, 04655, Київ
e-mail: rita.dudenko@gmail.com

Мінімальна підмножина $M \subset V$ така, що для будь-якої пари вершин x, y графа G існує така вершина t з підмножини M , що виконується умова $d_G(t, x) \neq d_G(t, y)$, називається *метричним базисом*. Потужність цієї підмножини M називається *метричною розмірністю*. Як відомо, повне дослідження метричної розмірності графів є NP-повною проблемою. Ми вводимо конструкцію часткового обплетення уніциклічних графів, за допомогою якої охарактеризовано уніциклічні графи метричної розмірності 2, які мають не більше однієї основної вершини.

Ключові слова: метричний базис, метрична розмірність, уніциклічні графи.

1. Вступ. Поняття метричної розмірності ввели незалежно в 1975 р. Слатер в праці [1] та 1976 р. Харарі та Мелтером у [2]. Метрична розмірність та метричні генератори набули численних застосувань, серед яких фармацевтична хімія [3], робототехніка [4], пошук у мережах [5]. Властивості метричної розмірності вивчались також для графів з високим ступенем симетрії (див. [6, 7]). У 1979 р. в праці [8] Гері та Джонсон довели, що повне дослідження метричної розмірності є NP-повною проблемою.

Протягом останніх десятиліть дослідженню метричної розмірності графів присвячено багато статей (див. [9, 10, 11]).

Один з напрямків досліджень — характеристика графів, які мають фіксовану метричну розмірність. У [3] 2000 р. доведено, що граф G має метричну розмірність 1 тоді і тільки тоді, коли він є ланцюгом, метрична розмірність дорівнює $n - 1$ лише для повного графа та $n - 2$ тоді і тільки тоді, коли граф — повний дводольний $K_{s,t}$.

У цій праці ми продовжимо дослідження, які розпочали раніше в [12] і [13], а саме, схарактеризуємо певні родини графів, що мають метричну розмірність 2. Зокрема, у праці [13] ми розглядали уніциклічні графи метричної розмірності 2, які мають дві основні вершини. Схарактеризуємо родини уніциклічних графів, які

мають метричну розмірність 2 та не містять вершин степеня строго більшого, ніж 3, без основних вершин або лише з однією основною вершиною. Розглядатимемо прості, неорієнтовні уніциклічні графи.

2. Необхідні теоретичні відомості.

Нехай $G = (V, E)$ – простий, скінченний, неорієнтовний граф з множиною вершин V , $|V| < \infty$ і множиною ребер E . За графом G однозначно визначається метричний простір (V, d_G) , визначений на множині вершин V ; метрика d_G між двома довільними вершинами v_1 і v_2 дорівнює 0, якщо $v_1 = v_2$ і довжині найкоротшого шляху, що з'єднує вершини v_1 і v_2 , якщо $v_1 \neq v_2$.

Означення 1. Для трійки вершин x, t, y з G говоритимемо, що вершина t *розділяє* вершини x і y , якщо $x = y$ або виконується така нерівність:

$$d_G(t, x) \neq d_G(t, y).$$

В більшості випадків під час дослідження метричної розмірності припускати, що $x \neq y$.

Означення 2. Підмножина $M \subset V$ називається *метричним генератором* графа G , якщо для будь-якої пари вершин з V існує принаймні одна вершина $t \in M$, що їх розділяє. Метричний генератор графа G з мінімальною потужністю називається *метричним базисом*. Кількість вершин у метричному базисі називається *метричною розмірністю* графа G і позначається $\dim(G)$.

Нагадаємо, що степенем вершини $deg_G(v)$ називається кількість ребер, що їй інцидентні. *Листок* – вершина графа, яка має степінь 1. *Внутрішніми* називаються вершини, які мають степінь не менший, ніж 3. Внутрішня вершина v *близька до листка* l , якщо немає інших внутрішніх вершин, ближчих до цього листка, тобто немає інших внутрішніх вершин у найкоротшому шляху, що з'єднує v і l . Внутрішню вершину графа G називатимемо *2-листявою*, якщо вона є близькою рівно до 2 листків та *1-листявою*, якщо задана вершина є близькою лише до одного листка.

Означення 3. Простий граф називається *уніциклічним*, якщо він містить лише один цикл.

Нехай $G = (V, E)$ – уніциклічний граф та $\hat{G} = (\hat{V}, \hat{E})$ його підграф, що є простим циклом.

Означення 4. Говоритимемо, що вершина $u \in V \setminus \hat{V}$ графа G *проектується* в вершину $w \in \hat{V}$, якщо для довільної вершини $q \in \hat{V}$ виконується нерівність

$$d_G(u, w) < d_G(u, q).$$

Вершини степеня 3 циклу, в які проєктуються вершини степеня 3, що лежать поза циклом, називатимемо *основними*.

Теорема 1 ([12]). *Нехай $G = (V, E)$ – уніциклічний граф і $\dim(G) = 2$. Тоді існує не більше двох основних вершин, у кожну з яких може проєктуватись лише одна 2-листява вершина.*

Означення 5 ([13]). Уніциклічний граф G називається *парним*, якщо існує таке натуральне k , для якого $|\hat{V}| = 2k$, і *непарним*, якщо $|\hat{V}| = 2k + 1$.

Означення 6. Говоритимемо, що вершини u, v з циклу графа G є *майже симетричними*, якщо виконується одна з рівностей:

- (1) $d_G(u, v) = k - 1$, якщо G — парний;
- (2) $d_G(u, v) = k$, якщо G — непарний.

Нехай $G_1 = (V_1, E_1)$ і $G_2 = (V_2, E_2)$ — два прості графи. Зафіксуємо вершини v_1 і v_2 графів G_1 і G_2 , відповідно. На множині вершин $V_1 \cup V_2$ введемо відношення еквівалентності: $u \sim w$ тоді і тільки тоді, якщо $u = v_1$ і $w = v_2$ або навпаки, $u = v_2$ і $w = v_1$. Граф $G = V_1 \cup V_2 / \sim$, $E_1 \cup E_2$ називатимемо *склеюванням* графів G_1 і G_2 по вершинах v_1 і v_2 (див. рис. 1).

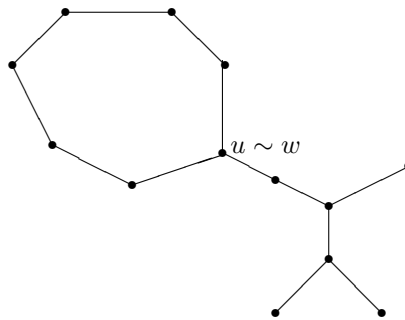

Рис. 1. Склеювання простого циклу та дерева

3. Основні результати.

У [13] введено конструкцію обплетення базисного графа, що містить дві основні вершини. Нагадаємо її.

Означення 7 ([13]). Нехай G_1 — базисний граф. Позначимо через u і v основні вершини графа G_1 . Уніциклічний граф G називається *обплетенням* графа G_1 ланцюгами L_1, \dots, L_r , якщо G утворений з G_1 склеюванням вершин степеня 2 циклу з кінцями ланцюгів L_1, \dots, L_r так, що кожна вершина степеня 2 склеюється з кінцем лише одного ланцюга, а також для будь-якої 1-листякової вершини w та суміжної з нею вершини a виконується умова

$$d_G(u, v) + d_G(v, w) + 1 \neq d_G(u, a).$$

Це означення можна узагальнити для простіших конструкцій, зокрема обплетення циклу та уніциклічного графа, що містить лише одну основну вершину.

Означення 8. Уніциклічний граф G називається *частковим обплетенням* графа G_1 , що є уніциклічним графом (або простим циклом), ланцюгами L_1, \dots, L_r , якщо G утворений з G_1 склеюванням вершин степеня 2 циклу з кінцями ланцюгів L_1, \dots, L_r , причому кожна вершина степеня 2 склеюється з кінцем лише одного ланцюга.

Лема 1. Нехай G – уніциклічний граф, що є частковим обплетенням простого циклу C_n ланцюгами L_1, \dots, L_r . Тоді $\dim(G) = 2$.

Доведення. Якщо уніциклічний граф G утворений частковим обплетенням простого циклу ланцюгами L_1, \dots, L_r , то в G існуватиме принаймні одна 1-листова вершина u . До базису візьмемо листок p , що проектується в u . Листок p та 1-листова вершина u з'єднані ланцюгом, тому всі вершини, які розділяє p , будуть розділяться також вершиною u . Метрична розмірність простого циклу дорівнює 2 (див. [4]), тому в циклі обов'язково існуватиме хоча б одна пара вершин, яка не розділяється u , а відповідно, і p . Визначимо метричний базис графа G як множину вершин $\{u, v\}$, де v – вершина, що є майже симетричною в циклі з u . Вершини, які не розділятимуться вершиною u , будуть розділяться v . Оскільки з самого початку базису належав листок p , що проектується в u , то матимемо базис $\{p, v\}$. Якщо вершина v є 1-листовою, то існуватиме принаймні одна пара вершин t, w , яка не буде розділяться v та p . Тоді в базисі 1-листоку вершину v замінюємо листком l , що в неї проектується (див. рис. 2). Отже, $\dim(G) = 2$. \square

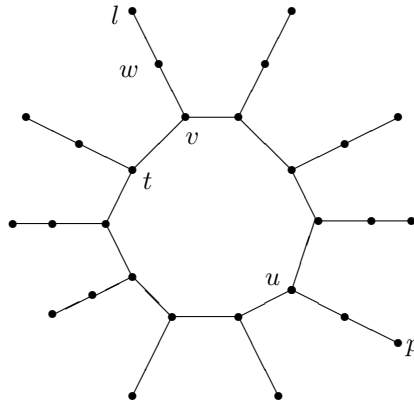

Рис. 2. Часткове обплетення циклу ланцюгами L_1, \dots, L_r

Нагадаємо, що *шляхом* в графі G називається послідовність вершин і ребер

$$v_1, e_1, v_2, e_2, \dots, v_n$$

така, що кожне ребро e_i інцидентне вершинам v_i та v_{i+1} , $1 \leq i \leq n-1$.

Для довільних двох вершин u, v з циклу графа G існує два шляхи в циклі, що з'єднують ці вершини. Позначимо їх P_1 і P_2 , а їхні довжини – $d_G(P_1)(u, v)$ і $d_G(P_2)(u, v)$, відповідно.

Теорема 2. Нехай G_1 – уніциклічний граф, який має лише одну основну вершину, а решта вершин циклу мають степені 2. Припустимо, що уніциклічний граф G є частковим обплетенням уніциклічного графа G_1 ланцюгами L_1, \dots, L_r . Тоді $\dim(G) = 2$.

Доведення. З теореми 1 випливає, що метрична розмірність G_1 дорівнює 2. Доведемо, що метрична розмірність графа G теж дорівнює 2. Оскільки G містить одну основну вершину v , то для того, щоб розділити листки 2-листякової вершини w , що проектується в v , до базису візьмемо один листок (для визначеності l). Вершини l і v з'єднані простим ланцюгом, тому всі вершини, що розділяє l , будуть розділяти v . Метрична розмірність G_1 дорівнює 2, тому в уніциклічному графі G існуватиме принаймні одна пара вершин p, q така, що $d_G(l, p) = d_G(l, q)$. Візьмемо в циклі вершину u , яка є майже симетричною з v , і додамо її до базису. За означенням майже симетричних вершин матимемо $d_G(P_1)(u, v) = d_G(P_2)(u, v) - 1$ або $d_G(P_1)(u, v) = d_G(P_2)(u, v) - 2$, причому за означенням метрики використовуємо найкоротшу відстань між вершинами графа. Це означає, що вершини, які не розділяє v , а відповідно і l , буде розділяти u . Оскільки G є частковим обплетенням уніциклічного графа G_1 ланцюгами L_1, \dots, L_r , то вершина u може бути 1-листяковою (див. рис. 3). У такому випадку існуватиме хоча б одна пара вершин (суміжних з u), що не розділяється вибраним базисом, тому замість вершини u в базис візьмемо листок k , що в неї проектується. Отже, $\dim(G) = 2$. \square

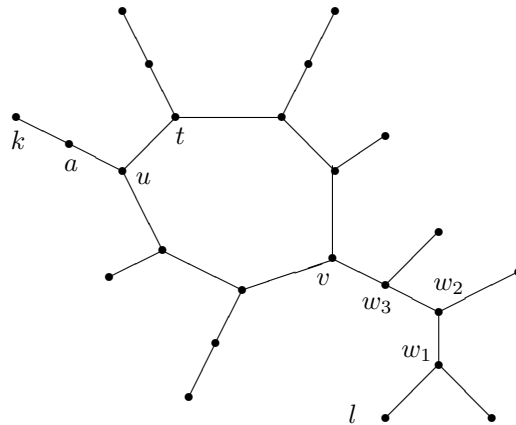

Рис. 3. Часткове обплетення уніциклічного графа G_1 ланцюгами L_1, \dots, L_r

Означення 9. Уніциклічний граф G , який містить лише одну основну вершину, а решта вершин циклу мають степінь 2, називатимемо *мінорним* графом.

Теорема 3. Нехай G – уніциклічний граф, який містить не більше однієї основної вершини. Граф G має метричну розмірність 2 тоді і тільки тоді, коли він є частковим обплетенням простого циклу C_n або частковим обплетенням мінорного графа G_1 ланцюгами L_1, \dots, L_r .

Доведення. Нехай маємо уніциклічний граф G , який є частковим обплетенням мінорного графа G_1 або циклу C_n ланцюгами L_1, \dots, L_r . За теоремою 2 та лемою 1 $\dim(G) = 2$.

Доведемо в інший бік. Нехай G – уніциклічний граф, який містить не більше однієї основної вершини і $\dim(G) = 2$. Якщо для всіх вершин v графа G , що лежать поза циклом $\deg v < 3$, то G є або циклом або частковим обплетенням циклу ланцюгами.

Якщо поза циклом існують вершини w_1, \dots, w_r , для яких $\deg w_r = 3$, то з умови існування в графі G єдиної основної вершини випливає, що всі вершини w_1, \dots, w_r проєктуються в єдину основну вершину v графа G (див. рис. 3). Отже, уніциклічний граф G є частковим обплетенням мінорного графа. \square

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. P. J. Slater, *Leaves of trees*, Congr. Numerantium **14** (1975), 549–559.
2. F. Harary and R. A. Melter, *On the metric dimension of a graph*, Ars Comb. **2** (1976), no. 2, 191–195.
3. G. Chartrand, L. Eroh, M. A. Johnson, and O. R. Oellermann *Resolvability in graphs and the metric dimension of a graph*, Discrete Appl. Math. **105** (2000), no. 1–3, 99–113.
4. S. Khuller, B. Raghavachari, and A. Rosenfeld, *Landmarks in graphs*, Discrete Appl. Math. **70** (1996), no. 3, 217–229.
5. Z. Beerliova, F. Eberhard, and T. Erlebach, *Network discovery and verification*, IEEE J. Sel. Areas Commun. **24** (2006), no. 12, 2168–2181.
6. R. F. Bailey and P. J. Cameron, *Base size, metric dimension and other invariants of groups and graphs*, Bull. Lond. Math. Soc. **43** (2011), no. 2, 209–242.
7. M. Fehr, S. Gosselin, and O. R. Oellermann, *The metric dimension of Cayley digraphs*, Discrete Math. **306** (2006), no. 1, 31–41.
8. M. R. Garey and D. S. Johnson, *Computers and intractability: a guide to the theory of NP-completeness*, Freeman, New York, 1979.
9. A. Juan, J. A. Rodriguez-Valazquez, and C. G. Gomez, *Computing the local metric dimension of a graph from the local metric dimension of primary subgraphs*, Int. J. Comput. Math. **92** (2015), no. 4, 686–693.
10. M. I. Ostrovskii and D. Rosenthal, *Metric dimension of minor excluded graphs and minor exclusion in groups*, Int. J. Algebra Comput. **25** (2015), no. 4, 541–554.
11. M. Jannesari and B. Omoomi, *The metric dimension of lexicographic product of graphs*, Discrete Math. **312** (2012), no. 22, 3349–3356.
12. М. А. Дуденко, *Уніциклічні графи метричної розмірності 2*, Наукові записки НаУ-КМА **165** (2015), 7–10.
13. M. Dudenko and B. Oliyuk, *On unicyclic graphs of metric dimension 2*, Algebra Discrete Math. **23** (2017), no. 2, 216–222.

Стаття: надійшла до редколегії 16.09.2017
доопрацьована 07.11.2017
прийнята до друку 13.11.2017

**METRIC DIMENSION OF UNICYCLIC GRAPHS
WITH AT MOST ONE MAIN VERTEX**

Marharyta DUDENKO

*National University of Kyiv-Mohyla Academy
2, Scovoroda Str., 04655, Kyiv, Ukraine
e-mail: rita.dudenko@gmail.com*

A minimum subset $M \subset V$ is called metric basis if and only if for any pair of different vertices x, y from G there exists vertex $t \in M$ such that $d_G(t, x) \neq d_G(t, y)$. A cardinality of M is called metric dimension of graph G . It is well known that the problem of finding the metric dimension of a graph is NP-Hard. In the paper we present the construction of a partial knitting unicyclic graph. Using this construction all unicyclic graphs with no more than one main vertex and metric dimension 2 are characterized.

Key words: metric basis, metric dimension, unicyclic graph.